

Arrest

nr. 72 562 van 23 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIENI, loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Rosmitchu.

Uw echtgenoot T.U. (...) (OV 6.681.996) verleende sinds 2000 hulp aan dorpsgenoten, vrienden van hem die rebel waren.

Op 13 juli 2002 werd uw man aan het busstation in Prigorodnoye opgepakt door militairen. Hij werd ondervraagd door hen over zijn vrienden die gekende rebellen waren. De militairen gooiden uw echtgenoot in een kelderruimte en hij kwam op zijn hoofd terecht en brak een nekwervel. Dezelfde dag kwam uw man bij bewustzijn aan het busstation en hij werd door voorbijgangers naar het ziekenhuis gebracht. Sinds die dag zit uw man in een rolwagen.

Zijn broer A.T. (...) (OV. 6.682.301) nam de hulp aan zijn vrienden over en bleef dit doen tot augustus 2005. Op 29 augustus 2005 werd een familielid en dorpsgenoot van uw man, A. (...) opgepakt. De broer van A. (...), R. (...) behoorde tot de rebellengroep die uw man en zijn broer hielpen. Dezelfde dag van A. (...)’s arrestatie vertrok uw man samen met zijn broer A. (...) naar hun neef in Grozny. In september 2005 vertrok uw echtgenoot samen met zijn broer naar Saki in Oekraïne. Daar werd hij behandeld voor zijn medische problemen. Voor hun vertrek naar Oekraïne leende uw man van zijn vriend A. (...), een rebel geld om het verblijf in Oekraïne te betalen.

In april 2008 keerde uw man samen met zijn broer terug naar Tsjetsjenië waar hij ging wonen bij zijn tante in Grozny.

Op 12 augustus 2008 huwde u wettelijk met hem voor de ZAGS te Grozny.

Op 10 november 2008 ontving uw man en op 17 november 2008 ontving zijn broer A. (...) een convocatie. Op 23 november 2008 vertrok u samen met uw echtgenoot en zijn broer naar Baku. Na uw vertrek viellen de autoriteiten nog twee maal bij uw schoonmoeder binnen op zoek achter uw echtgenoot en zijn broer. U woonde tot augustus 2010 in Baku. Twee weken voor het vertrek uit Baku regelde uw man een nieuw reispaspoort bij de OVIR te Grozny. Op 29 augustus 2010 vloog u samen met uw echtgenoot en zijn broer vanuit Baku naar Kiev in Oekraïne, waar jullie de reis verderzetten naar België.

Jullie kwamen in België toe op 6 september 2010 waar jullie dezelfde dag asiel aanvroegen bij de Belgische asielinstanties. Na uw aankomst in België werd uw man door de broer van A. (...) opgebeld die hem vroeg naar R. (...), een rebellenvriend.

Ter staving van jullie asielrelaas legden jullie volgende documenten voor: uw geboorteakte, deze van uw echtgenoot en schoonbroer A. (...), uw huwelijksakte, de medische attesten uit Oekraïne van uw echtgenoot, foto’s van vrienden van uw echtgenoot, het rijbewijs van uw schoonbroer A. (...), twee convocaties, een attest van een internetaansluiting, het werkboekje van uw echtgenoot, diploma’s van uw echtgenoot en uw schoonbroer en een USB stick.”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Ik stel vast dat uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot T.U. (...) (CGVS Y. (...) 30/06/2011 p.7) werden aangehaald.

In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verliet nadat u en uw broer twee convocaties hadden gekregen en u nog steeds werd gezocht omwille van uw vriendschapsbanden met rebellen. U en uw broer hadden deze rebellen, vrienden geholpen van 2000 tot 2005 en na de arrestatie van een ver familielid A. (...), verlieten jullie Tsjetsjenië en trokken naar Oekraïne tot april 2008. Na jullie terugkeer in 2008 ontvingen jullie convocatie en vertrokken jullie naar Baku, Azerbeidzjan⁴ (CGVS U. (...) 30/06/2011 p. 4, 5, 11, 12; 9/08/2011 p.5, 7; A. (...) 30/06/2011 p. 6, 7, 9, 14; 9/08/2011 p. 4, 5).

Er moet echter worden vastgesteld dat u niet aantoonbaar dat u een actuele vrees koestert ten opzicht van uw land van herkomst, noch dat u uw herkomstregio verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van

ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakt uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk.

Eerst en vooral moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u omwille van een vrees voor vervolging door uw autoriteiten uw land van herkomst in 2008 verliet. Uw verklaringen betreffende uw vertrek naar Azerbeidzjan in november 2008 bevatten ernstige ongerijmdheden. U verklaarde tijdens het gehoor van 30 juni 2011 dat u met uw echtgenote en broer naar Azerbeidzjan was vertrokken omwille van convocaties die u en uw broer ontvingen en omdat ze bij jullie thuis waren binnengevallen (CGVS U. (...) 30/06/2011 p. 11, 12,18). Tijdens het gehoor van augustus 2011 maakte u geen melding van het ontvangen van convocaties toen achter uw beweegreden voor vertrek in 2008 werd gevraagd. U beweerde dan weer dat u in november 2008 Tsjetsjenië verliet omdat u niet thuis kon wonen, dat het onveilig was. U bevestigde dat de enige reden voor jullie vertrek naar Azerbeidzjan jullie veiligheid betrof en dat er geen andere redenen waren voor jullie vertrek (CGVS U. (...) 9/08/2011 p. 7). U werd gewezen op het feit dat u tijdens uw eerste gehoor een andere reden voor vertrek in 2008 had opgegeven en u reageerde door te wijzen naar het geld dat u voor uw vertrek naar Oekraïne had geleend van uw vriend A. (...). U gaf aan dat het geleende geld een tweede reden was voor vertrek maar dat de belangrijkste reden jullie veiligheid betrof (CGVS U. (...) 9/08/2011 p. 7). Uw uitleg overtuigt niet, gezien u tijdens uw eerste gehoor geen melding maakte van het geleende geld als reden voor vertrek naar Baku in 2008.

Bovendien werden ook betreffende de reden van vertrek uit Tsjetsjenië in 2008 ongerijmdheden vastgesteld tussen uw verklaringen en deze van uw broer A. (...). U gaf de convocaties die jullie kregen op tijdens u gehoor op het Commissariaat-generaal in juni 2011 op als reden voor vertrek (CGVS U. (...) 30/06/2011 p. 12, 18). Uw broer A. (...) verklaarde tijdens zijn gehoor in juni 2011 echter dat u kennissen in Baku had, die u had ontmoet en aan wie u had gevraagd of het mogelijk was dat jullie daar ook konden wonen en hulp krijgen. Uw broer gaf tijdens zijn gehoor in juni 2011 jullie veiligheid op als reden (CGVS A. (...) 30/06/2011 p. 9).

Verder verklaarde u tijdens het gehoor in augustus 2011 dat u in november 2008 van Grozny met de trein naar Baku was gereisd en dat u voor de aankoop van de treintickets die werden aangekocht op naam jullie identiteitsdocumenten werden voorgelegd. U gaf aan dat jullie onderweg naar Baku jullie identiteit hadden moeten aantonen en u verwees naar het feit dat jullie de reispaspoorten hadden getoond (CGVS U. (...) 9/08/2011 p. 7, 8). Het feit dat jullie met eigen identiteitsdocumenten van Grozny naar Baku reisden en dat jullie het risico namen, gezien jullie vrees voor de autoriteiten, om bij identiteitscontroles problemen te krijgen, ondermijnt jullie vrees voor de autoriteiten.

Betreffende de convocaties die u als reden voor vertrek in 2008 opgaf en die u tijdens uw gehoor van augustus 2011 voorlegde, moet opgemerkt worden dat eveneens ongerijmdheden en tegenstrijdigheden werden vastgesteld. U verklaarde tijdens uw gehoor in juni 2011 dat u een convocatie kreeg 10 november 2008 en uw broer een convocatie kreeg een week later in november 2008. U verduidelijkte dat deze convocaties de enige convocaties waren en er na deze convocaties geen andere convocaties meer kwamen op uw naam en op de naam van uw broer (CGVS U. (...) 30/06/2011 p. 4, 12; 9/08/2011 p. 10). Uw broer A. (...) beweerde tijdens zijn gehoor in juni 2011 nochtans dat de enige convocaties die jullie kregen dateren van dit jaar, 2011 en dat ze werden verstuurd in februari, maart 2011. Hij expliciteerde dat voor de convocaties van 2011 geen andere convocaties waren gekomen. Uw broer had dit vernomen van uw moeder (CGVS A. (...) 30/06/2011 p. 3, 4). Uw broer werd geconfronteerd met uw verklaringen en hij antwoordde dat hij het niet zo zeker weet maar dat hij het dacht. Hij bevestigde opnieuw dat dit jaar, 2011 twee convocaties zijn aangekomen (CGVS A. (...) 30/06/2011 p. 4). Deze uitleg is niet afdoende en weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid in jullie onderlinge verklaringen niet. Bovendien wijzigde uw broer A. (...) zijn verklaringen betreffende deze convocaties op het gehoor in augustus 2011. Hij gaf toen aan dat de convocaties, convocaties waarvan hij weet had voor zijn vertrek naar België, in het jaar 2008 waren gekomen en dat u hem dit had gezegd in 2008. Opgemerkt moet worden dat door de vele ongerijmdheden en tegenstrijdigheden betreffende de reden van jullie vertrek uit Tsjetsjenië in 2008 en omwille van jullie legale vertrek met reispaspoorten naar Baku de geloofwaardigheid van jullie vluchtmotieven in 2008 wordt ondermijnd.

Ook betreffende de reden voor jullie vertrek naar Oekraïne in 2005 werden er incoherenties en tegenstrijdigheden vastgesteld. U verklaarde tijdens u gehoor in juni 2011 dat uw neef A. (...) werd opgepakt, die op de hoogte was van het feit dat u en uw broer hulp hadden verleend aan rebellen. Toen u vernam van zijn arrestatie vertrok u en uw broer onmiddellijk naar uw neef A. (...) in Grozny omdat u vermoedde dat A. (...) u zou kunnen verraden. U gaf aan dat het enkel een voorgevoel was, dat u nooit van iemand vernam dat A. (...) u had verraden maar dat uw vermoeden niet zonder reden was gezien ze de tweede dag na de arrestatie van A. (...) langskwamen (CGVS 30/06/2011 p. 6). Tijdens het gehoor van uw broer A. (...) in juni 2011 verklaarde hij dat jullie samen dezelfde dag dat A. (...) werd opgepakt, zijn vertrokken van huis. Uw broer gaf aan dat A. (...) toen hij terug vrijkwam twee à

drie dagen later naar U. (...) belde en hem heeft verteld dat hij jullie had verraden (CGVS A. (...) 30/06/2011 p. 7). U bevestigde de verklaringen van uw broer A. (...) tijdens uw gehoor in augustus 2011. U gaf aan dat A. (...) u had verteld dat hij melding had gemaakt van jullie hulp aan de rebellen tijdens zijn arrestatie. U vernam dit de dag na zijn arrestatie of dezelfde dag van zijn arrestatie al (CGVS U. (...) 9/08/2011 p. 5). U werd gewezen op uw eigen verklaringen tijdens uw vorig interview en u antwoordde dat u ook vorige keer had verteld dat A. (...) jullie telefonisch had opgebeld (CGVS U. (...) 9/08/2011 p. 6). Deze uitleg is niet afdoende en weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid in uw onderlinge verklaringen en in de verklaringen met uw broer niet. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd.

Voorts strookt ook de vaststelling dat u en uw broer bij uw vertrek naar Oekraïne in 2005 onder uw eigen naam met de trein door de Russische Federatie hebben gereisd, terwijl u op dat moment wist dat jullie door de autoriteiten werden gezocht, niet met uw beweerde vrees voor vervolging in 2005 door de autoriteiten. U stelde dat jullie met de trein naar Oekraïne waren gereisd en dat uw broer voor de aankoop van de treintickets jullie binnenlandse paspoorten had voorgelegd. U verduidelijkte dat het anders niet kon (CGVS U. (...) 9/08/2011 p. 6). Het feit dat jullie met eigen identiteitsdocumenten van Grozny naar Saki, Oekraïne reisden en dat jullie het risico namen, terwijl jullie wisten dat jullie gezocht werden door de autoriteiten, om bij identiteitscontroles problemen te krijgen, ondermijnt eveneens jullie vrees voor de autoriteiten. Vastgesteld moet worden dat gezien de tegenstrijdigheden en gezien jullie handelingen tijdens jullie reis naar Oekraïne, u niet aannemelijk maakt dat u samen met uw broer A. (...) in 2005 Tsjetsjenië, Grozny verlieten omwille van een gegronde vrees voor de autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u anno 2011 de Tsjetsjenië autoriteiten vreesde. U verwees hiervoor naar een telefoontje dat u twee, drie maanden voor uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal had ontvangen van B. (...), de broer van A. (...). U vermeldde dat B. (...) u liet weten dat gemaskerde militairen bij zijn moeder waren binnengevallen in Grozny en dat er goud werd gestolen. B. (...) had u opgebeld omdat hij dacht dat u nog met R. (...) contact had en omdat hij wou vernemen waar R.A. (...) was. R. (...) zou hem mogelijks kunnen helpen om geld te voorzien dat zijn moeder nodig had om het goud te vergoeden. U verklaarde dat u het telefoontje van B. (...) verdacht vond, dat het afkomstig was van een Tsjetsjeens nummer en dat u 100 % zeker was dat hij het telefoontje pleegde met militairen naast zich. U gaf aan dat u via kennissen op internet te weten kwam dat het hoofd van de zesde afdeling naar B. (...) en zijn moeder was geweest en hen had beloofd om alle goederen terug te vinden en ze terug te geven. U maakte duidelijk dat u vermoedde dat ze via u een spoor van R.A. (...) wilden vinden en dat ze via u dit wilden bereiken omdat ze dachten dat u nog contact met hem had (CGVS U. (...) 30/06/2011 p. 7, 8; 9/08/2011 p. 10, 11). Opgemerkt moet worden dat dit incident, het telefoontje van de broer van A. (...) en de vrees die u daarmee verbindt enkel gebaseerd is vermoedens en niet wordt ondersteund door objectieve feiten.

Meer nog u verklaarde dat u voor jullie vertrek vanuit Baku naar Europa een reispaspoort regelde in Grozny (CGVS U. (...) 30/06/2011 p. 13, 14, 16; 9/08/2011 p. 8,). Betreffende een internationaal paspoort dient opgemerkt te worden dat iedere aanvraag voor een reispaspoort wordt onderzocht door de diensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de FSB (Staatsveiligheid), die nagaan of er geen elementen zijn die de uitreiking van een internationaal paspoort in de weg kunnen staan. Een kopie van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is toegevoegd aan uw dossier. Het feit dat u – zonder problemen- een internationaal paspoort kon verkrijgen, is bovendien niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten. Volledigheidshalve dient te worden aangehaald dat ook de reisroute, zoals die door u werd verklaard niet aannemelijk is. Uit uw relaas blijkt dat jullie van Kiev naar België reisde via Polen in een personenwagen. U gaf aan dat jullie reisden met reispaspoorten zonder visum. U vermeldde dat de chauffeur jullie documenten had getoond bij een controle en dat er geen strenge controles waren. U was van oordeel dat jullie niet op een officiële manier de grens waren overgegaan. U gaf aan dat er geen afspraken waren gemaakt met de chauffeur, noch dat hij jullie enig advies of raad had gegeven. Het enige wat hij jullie vroeg was om stil te zitten. U had wel vragen gesteld maar de chauffeur wou niet veel zeggen (CGVS U. (...) 30/06/2011 p. 14, 16). Uw uitleg overtuigt echter niet. Het is vooreerst weinig waarschijnlijk dat de chauffeur die u naar België bracht, het risico zou nemen u geen informatie te geven over wat er zou gebeuren tijdens de reis of concrete afspraken met u zou maken. Uit informatie beschikbaar in het administratieve dossier blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden, waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd op een strikt individuele wijze. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, en gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw reis, is het bijgevolg niet aannemelijk dat u of de chauffeur het risico nam u onwetend te blijven of te houden betreffende de grenscontroles en wat er zou gebeuren tijdens de binnenkomst van de Europese Unie. Deze vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid betreffende uw reisroute naar België is zwaarwichtig. Behalve dat de werkelijke omstandigheden van uw

reis onbekend zijn, kan dit er ook op wijzen dat u reisdocumenten die u bij uw ware reis naar België zou hebben gebruikt, verborgen houdt. Dit vermoeden wordt bovendien versterkt door jullie incoherente verklaringen betreffende jullie binnenlandse paspoorten. Uit uw verklaringen blijkt dat u aantal weken voor jullie vertrek uit Baku jullie binnenlands paspoorten had meegegeven aan mensen om deze te bezorgen bij uw ouders in Tsjetsjenië. U gaf aan dat jullie deze paspoorten niet meer nodig had omdat jullie over reispaspoort beschikten (CGVS U. (...) 30/06/2011 p. 4, 15; 9/08/2011 p.7). Uw echtgenote verklaarde tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal dat de binnenlandse paspoorten altijd thuis zijn gebleven (CGVS Y. (...) 30/06/2011 p.6). Uw broer A. (...) verklaarde tijdens zijn gehoor in augustus 2011 dat hij nooit zijn binnenlands paspoort had meegenomen naar Baku omdat het niet nodig was en dat hij niet meer weet of u en uw echtgenote jullie binnenlandse paspoorten hadden meegenomen (CGVS A. (...) 9/08/2011 p. 6). Uw broer werd gewezen op uw verklaringen dat u de binnenlandse paspoorten had teruggestuurd vanuit Baku naar Tsjetsjenië en hij antwoordde dat hij zijn binnenlands paspoort niet had meegenomen en dat hij niet wist of u zijn binnenlands paspoort had meegenomen (CGVS A. (...) 9/08/2011 p. 6). Deze uitleg overtuigt niet en verklaart niet de verschillende versies betreffende de binnenlandse paspoorten in uw verklaringen en deze van uw broer en vrouw. Immers, van een asielzoeker die de internationale bescherming van een derde land inroept, wordt verwacht dat hij waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt omtrent zijn identiteit, reisweg en vluchtmotieven en alle documenten in zijn bezit neerlegt. Hierbij dient te worden gewezen dat een binnenlands paspoort niet enkel informatie bevatten over uw identiteit en de door u gevolgde reisweg, maar ook ondermeer gegevens betreffende verblijfsregistraties, een eventueel huwelijk en de afgifte van een internationaal paspoort (zie informatie in administratieve dossier).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen. Uw geboorteakte, deze van uw echtgenote en broer A. (...), uw huwelijksakte, het rijbewijs van uw broer en uw werkboekje bevatten enkel persoonsgegevens die niet worden betwist. De diploma's van u en uw broer tonen enkel jullie academische carrière in Rusland aan. Zij bevatten echter geen informatie die de door u verklaarde problemen in Tsjetsjenië staven. Uw medische attesten uit Oekraïne geven enkel weer welke medische behandeling u daar hebt genoten. Ook zij bevatten geen informatie over de door u verklaarde problemen. De foto's van uw vrienden geven jonge mannen en vrouwen weer. Deze foto's zijn niet gedateerd. U verklaarde weliswaar dat deze foto's dateren van voor de oorlogstijd en dat op deze foto's vrienden stonden die rebellen waren geworden. Deze foto's bevatten evenmin informatie over de door u verklaarde problemen. De twee convocaties die u voorlegde, waarin u en uw broer worden opgeroepen op 10 november 2008 en op 17 november 2008 geven enkel weer dat jullie werden opgeroepen door de MVD te Grozny in de hoedanigheid van beschuldigde. Nergens uit deze convocaties kan worden afgeleid omwille van welke omstandigheden, in welk dossier of zaak en waarom jullie werden opgeroepen, bijgevolg kan uit deze convocaties geen band met jullie asielmotieven worden afgeleid. Tevens moet opgemerkt worden dat de uiterlijke kenmerken twijfels doen rijzen over de authenticiteit van deze convocaties. Zo is het merkwaardig dat deze convocaties geen hoofding en stempel bevat van de uitreikende overheidsinstantie. In ieder geval kunnen deze convocaties de vastgestelde ongerijmdheden en tegenstrijdigheden niet herstellen. De twee convocaties werden reeds hierboven gemotiveerd. Het attest van een internetaansluiting geeft enkel weer dat op het adres waar u verbleef in Baku op 22 april 2010 een internetaansluiting werd verricht. Dit wordt niet betwist. De USB-stick bevat informatie over vrienden van vroeger die rebellen zijn geworden en fotokopieën van documenten die u hebt voorgelegd. Deze informatie wijzigt niets aan de hier bovenstaande motivering.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat ook in hoofde van uw schoonbroer T.A. (...) (OV 6.682.301), die zich voor zijn asielaanvraag baseerde op dezelfde motieven als u, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, T.U. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 72 560 van 23 december 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van T.U. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is. De Raad gaat hier dan ook niet verder op in.

2.4. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal terecht heeft besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker.

Zo werden er ernstige ongerijmdheden vastgesteld aangaande zijn verklaringen omtrent zijn vertrek naar Azerbeidzjan in november 2008, bevatten zijn verklaringen en die van zijn broer A. betreffende de reden van zijn vertrek uit Tsjetsjenië in 2008 tevens opvallende tegenstrijdigheden en heeft verzoeker onaannemelijke verklaringen afgelegd aangaande zijn reis, deze van zijn echtgenote en zijn broer in november 2008 van Grozny naar Baku met hun eigen identiteitsdocumenten.

De commissaris-generaal stelde tevens correct vast dat verzoekers verklaringen aangaande de convocaties, die hij heeft neergelegd ter staving van de reden van zijn vertrek in 2008, tegenstrijdig zijn met deze van zijn broer A. en dat deze stukken gebrekkige vormvereisten vertonen.

Verder werden in de verklaringen van verzoeker betreffende de reden van zijn vertrek naar Oekraïne in 2005, eveneens incoherenties en tegenstrijdigheden vastgesteld.

De commissaris-generaal gaf daarnaast aan dat de treinreis van verzoeker en A. onder hun eigen naam, door de Russische Federatie naar Oekraïne in 2005, niet verenigbaar is met hun bewering door de Russische autoriteiten te worden gezocht.

Ten slotte stelde de commissaris-generaal vast dat verzoeker nog vóór zijn vertrek vanuit Baku naar Europa, een reispaspoort regelde in Grozny en dat zijn verklaringen aangaande de voorgehouden reisroute, de daarbij gebruikte reisdocumenten en aangaande de binnenlandse paspoorten, niet coherent en geloofwaardig zijn.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen poging onderneemt om bovenstaande vaststellingen te weerleggen; deze blijven bijgevolg staande en maakt de Raad ze tot de zijne.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift louter beperkt tot het aanhalen van een vrees voor vervolging. De Raad wijst er echter op dat dit op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen –ook al moet niet bewezen worden dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden- en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Verder beperkt verzoeker zich enkel tot het herhalen van eerder tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen. Het louter herhalen van verklaringen is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker met zijn argumentatie dat het algemeen gekend is dat wanneer men in de Russische Federatie gelinkt wordt met een terreurbeweging, de persoon ontvoerd, geslagen en vermoord wordt, niet verder komt dan een bewering welke niet door concrete gegevens ondersteund wordt en hij aldus in gebreke blijft.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in aanmerking worden genomen. De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op hetgeen hij heeft aangehaald in het kader van zijn asielrelaas, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn relaas niet aannemelijk heeft gemaakt.

Een ongeloofwaardig relaas kan niet als basis dienen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4, §2, a. en b. van voormelde wet.

Wat betreft de toepassing van artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet, schaaft de Raad zich, op basis van de informatie die zich in het administratief dossier bevindt, achter het besluit dienaangaande van de commissaris-generaal. Hieruit blijkt dat, ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie er actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c. van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, wordt niet toegekend."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. ROSIER

M. BONTE